

Poděkování

Tiráž

Open Mic POTRVÁ připravuje a uvádí Jan Řepka.
Kavárna Potrvá, Srbská 2, www.potrva.cz
Foto: archiv Open Micu.
Kontakt: praha@openmic.eu
www.openmic.eu

↻ NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM ↻

7. 9. 2016 | 19:00 | Open Mic POTRVÁ #96 | Kavárna POTRVÁ
PROGRAM: Kajča Cork, Ježíšek, Pamflet, Tomáš Rys ad.
HOST: Martin Geišberg (SK)

Doprovodný bulletin Open Micu POTRVÁ. K dostání zdarma na místě nebo na www.openmic.eu.

OPEN MIC POTRVÁ #95

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

1. 6. 2016

Dnešní program

(změna dost možná)

19:00	Krtek utek	krtekutek.weebly.com
19:15	Pavel Kohn a Anička Švecová	bandzone.cz/pavelkohn
19:30	LeDva	ledva.cz
19:50	pauza	
20:10	Rudolf Prušák	
20:25	Josef Pelán	
20:40	Jonathan Langer (DE)	facebook.com/noedankemusic
20:50	OPENMIC	openmic.eu
21:00	pauza	
21:25	HOST / Martina Trchová & Trio	trchova.cz
22:00	konec	

Řekli a napsali

Justin Lavash (GB)

guest of Open Mic POTRVÁ #24

„...well-organised and well-promoted, in surroundings which really create the perfect atmosphere for the various guests to perform their material properly to a responsive audience. I urge anyone who wants to discover what is really happening musically in Prague to attend, either as a listener or a performer.“

Michal Horáček

návštěvník Open Micu POTRVÁ #66

„Mluvit spatra do mikrofonu a čelit publiku, to není snadné. Proto se jdu dnes od sedmi podívat na akci Open Mic do dejvické kavárny s bizarním názvem Potrvá, kde se ten žánr pěstuje.“

Jiří Tichota

host Open Micu POTRVÁ #50

„Open Mic už dávno má svoji podobu, nespornou úroveň a proto jistě i budoucnost. Večer na mne udělal velký dojem a bouřlivé potlesky ukazovaly, že jsem nebyl výjimkou. Ostatně při tak kvalitním a vlastně i početném domácím autorsko-interpretacním zázemí je každá otevřená scéna cennou příležitostí pro vlastní prezentaci, ověřování vlastních nápadů i poznávání nápadů druhých.

Líbilo se mi velmi!“

Simon Kluth (DE)

vedoucí cyklu Composer Slam

„Open Mic Potrvá jedinečným způsobem kombinuje otevřený mikrofon a koncert profesionálních hostů, kteří hrají až 40minutový recitál.“

více ohlasů čtěte zde: www.openmic.eu/quote.php

Základní informace. Basic info.

PRAHA · Open Mic POTRVÁ

Kavárna POTRVÁ, Srbská 2 // www.potrva.cz

KDY. TIME.

Každá první středa v měsíci od 19:00.

The first Wednesday of every month at 7 pm.

KONTAKT. CONTACT.

Tomáš Doug Machalík // paha@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu

www.picasaweb.google.com/openmicpotrva

BRNO · Open Mic NA PRAHU

Café Práh, Ve Vaňkovce 1 // www.cafeprah.cz

KDY. TIME.

Každé první úterý v měsíci od 19:30.

The first Tuesday of every month at 7:30 pm.

KONTAKT. CONTACT.

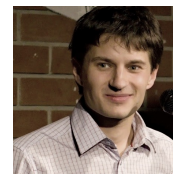
Anna Pinknerová // brno@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu

www.picasaweb.google.com/openmicnaprahu

Vedení

Jan Řepka

dramaturgie, průvodní slovo, kontaktní osoba

www.janrepka.cz

Jan Řepka se na české písničkářské scéně pohybuje od konce 90. let. Během osmiletého působení v duu Nestíháme vydal dvě alba, získal mnohá žánrová ocenění a absolvoval více než 500 koncertů u nás i v zahraničí. Od roku 2010 hraje sólo nebo se zpěvačkou Josefínou Žampovou, s níž natočil samostatné album *Čistý byl svět*.

Původní tvorba se točí kolem věčné osy **láska-cesta-svoboda**. Vlastní repertoár prokládá Jan Řepka věrně přeloženými písněmi svých slavnějších předchůdců (Donovan, Dylan, Simon, Young); vedle toho je autorem několika reportáží, recenzí a rozhlasových pořadů.

Zatím nejdelším koncertním turné byla Česko-slovensko-polská hudební cyklotúra 2011. Cesta vedla třemi státy, měřila více než 1.900 km a v jejím průběhu odehrál Jan 26 koncertů. Veškeré vybavení si přitom vezl sám na speciálním prodlouženém kole. Celkem už Řepka podnikl **sedm cykloturné**, poslední v létě 2015 v Polsku.

Mezi dalšími zahraničními cestami vyniká Švýcarsko, kam se Řepka vrací již téměř pravidelně. Kromě osobních přátelství ho tam vede práce na překladech písní nejznámějšího švýcarského písničkáře **Maniho Mattera**. V současné době připravuje celé album, které by mělo dílo tohoto autora poprvé představit českému posluchači.

Album *Čistý byl svět* je k dostání v internetových obchodech CDBaby.com a HudBay.cz. Ohledně účinkování (ať už chcete hrát sami na Open Micu anebo chcete, aby naopak Jan vystoupil u vás) se s ním domluvíte osobně po skončení pořadu nebo mailem: jan@janrepka.cz

zázemí: Kavárna Potrvá // zvuk: Lukáš Lukáš // vstup: T // video: Oxid

foto: Slávka Vytisková, Lenka Živná [www.foto-lenka-zivna.cz]

Hledáme pomocníky!

Rádi přivítáme spolehlivé a zaťaté parťáky v týmu.

Ozvěte se na adrese jan@openmic.eu nebo osobně po skončení pořadu.

Jak můžete přispět? **Co Open Mic potřebuje?**

- > **ubytování**, případně **pohoštění** mimopražských účastníků, zvláště hostů
- > **profesionální tisk** za přátelskou cenu nebo výměnou za reklamu
- > **fundraising** (psaní a správa žádostí o dotace, granty apod.)
- > aktualizace **media listu**; psaní tiskových zpráv
- > komunikace s blízkými komunitami; dobře cílená **propagace**

Slovo k historii

Nápad založit v Praze písničkářskou open scénu ala Greenwich Village 1961 vzešel z hlavy mladého autora písní, básní a překladů a publicisty **Michala Bystrova** někdy na podzim 2006. S oživením myšlenky mu pomohl písničkář Jan Řepka, který domluvil první termíny pořadu v Kavárně pod Vesuvem, kde už více než dva roky sám hrával s duem Nestiháme, a který tento cyklus dodnes vede.

První, tehdy ještě Karlínský, Open Mic se zde konal v úterý 6. února 2007 a s pravidelnou měsíční periodicitou vydržel v Kavárně pod Vesuvem do října. Po dvouměsíční přestávce pak přesídlil do klubu Carpe diem nedaleko stanice Flora, kde se pod názvem Vinohradský Open Mic konal do konce roku 2008.

Počínaje lednem 2009 nese pořad název po svém novém působišti, divadelní Kavárně POTRVÁ. Od téže chvíle je každý večer zakončen recitálem vybraného hosta. Pozvání přijali mj. Vladimír Merta, Ivan Hlas, Pepa Nos, Zdeněk Vřešťál & Vít Sázavský, Dáša Voňková, Zdena a Jiří Tichotovi, Mark Geary nebo Justin Lavash.

Během 94 pořadů prošlo Open Micem **více než 500 různých písničkářů** a další se hlásí.

Současný stav. Vize. Výzva.

Konkrétní příklady (Xindl X, Justin Lavash, Krystyna Skalická, Ashia Grzesik, spolupráce s festivaly United Islands, Porta, Střelické strunobraní a Boskovice nebo s iniciativou Auto*mat) dokazují, že se Open Mic stává vyhledávanou písničkářskou líhni i pro zkušenější a populárnější podniky.

Odpovídá tomu i stále stoupající zájem účinkujících. Ten je v současné době tak vysoký, že by se mohl Open Mic konat do měsíce dvakrát. Zatím ale máme staré pravidlo *méně je více*.

Open Mic není koneckonců jedinou, izolovanou a exkluzivní scénou. Jen v Praze by se našla hrst dalších, většinou i častěji pořádaných open scén. Naše motto platí obecně:

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

Záměr Open Micu se každopádně nemění: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova. **Pro písničkáře** by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nově nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojením. Role účinkujících a posluchačů se přitom během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné *zjevy*, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je příště vezměte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanďa, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a *měl* také zajímat.

Aktuální program, podrobné informace a archiv najde každý na www.openmic.eu.

Úvodem

a závěrem sezóny 2015/16 děkuji za dalších **třicet hodin** života ve víru Open Micu. Třicet hodin, to je deset večerních programů. A deset večerních programů, to je více než **šedesát různých autorů**, kteří od září do dneška na naší otevřené scéně hráli.

Více než šedesát různých autorů, to je více než **šedesát různých lidí**, kteří jsou samo sebou dokladem paradoxní lidské situace: každý jsme svůj – a nikdo nechce být sám. Aneb: Každý hledáme vlastní výraz – bez druhého se nám to ale nemůže podařit.

Proto se scházíme a učíme se **vzájemně** poslouchat, vnímat, rozumět, chápat.

Sem tam uvedeme i nějakou tu hvězdu (letos to byl Jan Burian), hlavním záměrem Open Micu ale nadále zůstává **objevovat**. Začátečníci a amatéři všeho druhu u nás **objevují**, *co to znamená, stát před skutečným publikem* (rozuměj před obecnstvem přesahujícím kruh přátel a rodiny); zkušení hosté tu **objevují scénu**, *kteřá jim připomíná jejich vlastní začátky* a původní smysl *performance*; no a diváci takřkajíc nehrající zde **objevují** snad nejvíce: *jednak autory, které jim jinde nepředstavili*, jednak – skrze díla těch nejlepších z nich – **sami sebe**.

Zůstanu-li u sebe, mám za to, že to, co tu udržuje ducha v pohybu, je život sám: neustálá obměna programu, nevyzpytatelnost, nejistota, moment překvapení, kontrast, nevidané barvy, svoboda. To, co obvykle ducha zabíjí, tedy rutina, jistota, absence chuti, totalita, to snad zůstává první středu v měsíci venku, jinde.

Přál bych si, aby i pro vás byl Open Mic takovou malou měsíční rozcvíčkou ducha – čili jak říká jmenovaný Jan Burian: malou kulturní ozdravovnou.

Ještě jednou všem děkuji za vytrvalou přízeň, pochopení a pomoc; třikrát hurá všem, kteří se na Open Micu organizačně přímo podílejí; a šedesátkrát sláva vám, kteří nás v tom nenecháváte samotné: jestli se nás v září opět sejde více než padesát, pojedeme s chutí plnou parou vpřed. Podzimní program bude náramný a dá-li bůh, v lednu 2017 oslavíme **stou epizodu Open Micu** s těmi nejvybranějšími hosty celé desetileté historie pořadu –

Písní uší!

Jan Řepka

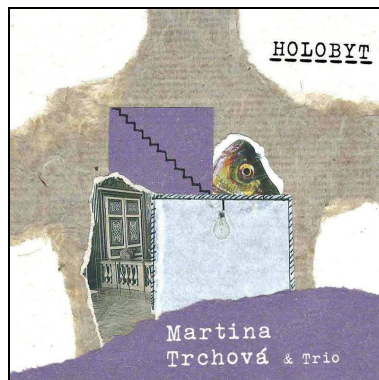
Dnešní host

Martina Trchová & Trio / trchova@gmail.com / trchova.cz

Rád bych napsal, že (přinejmenším) pražským hudebním fajnšmekrům Martinu Trchovou vůbec představovat netřeba – musel by být slepý a hluchý, kdo by tu na ni během její patnáctileté umělecké dráhy nenarazil. Bohužel u nás ani patnáct let vytrvalé, poctivé, osobité práce k všeobecné známosti nestačí. Věřme, že k ní pomůže nové, v pořadí třetí album, které Martina právě před dvěma týdny na prknech Malostranské besedy uvedla.

Martině nechybí nic, co by měl *písníkář* hodný toho jména mít ve výbavě: dobrou školu (Navarová, Mitchell), vlastní jazyk, nezaměnitelný hlas a výraz, úměrnost, rytmus, cit. Invence Trchové je natolik barvitá, že jí písně nestačí: neméně významným způsobem jejího uměleckého vyjádření je práce výtvarná, pročež doporučujeme navštívit její webové stránky – a následně některou z výstav, přednášek nebo projekcí.

Na posledním předprázdninovém Open Micu vystoupí Martina s kompletním Triem, tak jak ji v Praze můžeme vidat nejčastěji (pravidelně v Salmovské literární kavárně, občas v Jazz Docku nebo v Malostranské besedě). Představí písně ze zbrusu nového alba *Holobyt* – písně nezařaditelné, avšak neomylně její –

Příště

Martin Geišberg (SK)

Po delší době jsme pozvali *slovenský živel*. A je to další doklad stále potvrzované zkušenosti: co člověk, to originál. A písničkáři mezi námi nejsou než zpívající lidé.

Martina Geišberga je obtížné někam zařadit, *své místo* ale na slovenské scéně více než deset let upevňuje. A nevděčí za to pouze rodinným vazbám (Martinův otec Marián je poměrně známý herec a hudebník, a takto sám přirozeně uvedl oba své syny do umělecké branže). Ať už vystupuje sólově, ve dvojici s otcem, se spřáteleným Nany Hudákem anebo v čele skupiny UMK, Martin rozvíjí vlastní hudebně-slovesný výraz, který navazuje dejme tomu na kořeny *redlovské* nebo *homolovské*.

Nejsilnější jsou ohlasy lidové (tedy folkové), jejich zpracování ale není tak evidentní jako u Janka Majerčíka, Horany nebo Žiarislava, máme-li jmenovat několik představitelů tzv. novodrevného hnutí, kteří se v minulých letech představili také na Open Micu.

Open Mic POTRVÁ #96 se koná ve středu **7. září** od 19:00 opět zde v Kavárně Potrvá.

Recenze

Holobyt klame názvem / *pro Fullmoon napsal Vašek Müller*

Martina Trchová je nejen písničkářka, zpěvačka, autorka cestopisu z Ladakhu a vůbec cestovatelka, kytaristka, organizátorka a já nevím co ještě všechno, ale i úspěšná výtvarnice. Dokonce tak úspěšná, že je v podstatě nemožné ji uspořádat výstavu, protože její obrazy se prodávají tak rychle, že jich prostě na větší výstavu nikdy nemá dost pohromadě. Takže pokud čekáte, že se album s názvem *Holobyt* ukrývá ve skromném obalu, velmi se pletete. Trchová si vyhrála, a tak vzniklo nádherně vypravené CD, kde má každá píseň svou vlastní koláž.

I na této desce prokazuje Martina svou nevšední schopnost napsat zpěvně až hitové písně, které nejsou překomplikované, a přitom jsou chytré. Písně křehké a zároveň silné, zůstanou vám v hlavě, ale pozor – nejsou vlezlé. Kdyby byla tuzemská rádia co k čemu, byla by z této pražské písničkářky česká Alanis Morissette. V hudebně normální zemi by tedy Martina Trchová patřila spíš do popu (to není sprosté slovo) než do alternativy.

Kolekce písní na albu *Holobyt* je velmi silná. Souvisí to i s tím, že Trchová vydává desky v podobných intervalech, v jakých komunisti plánovali ekonomiku, navíc ta poslední pětiletka po albu *Takhle ve mně vyjou vlci* se protáhla dokonce na let šest. To není dobré pro natěšené fanoušky, ale je to skvělé pro desku, jelikož za tak dlouhou dobu už se jedná v podstatě o bestofku onoho období.

Martina Trchová není povahou rebel. Neřeší rozpory s Bohem, politikou, nepíše protestsongy, její svět jsou barvy, je to malířka. Ale v těch vybroušených a působivých textech pod povrchem probublává napětí a strach inteligentní a velmi talentované ženy, která si musí každý kousek štěstí vybojovat. Prolínají se i zážitky z cest a děsy nemocí (Tělo), ale nakonec stejně "největší vrah je tvůj vlastní strach". Písně jsou to sevřené, dotažené a velmi "hitové". A hlavně - Trchová je skvělá zpěvačka. Tohle doceňují posluchači občasných koncertů složených z písní Zuzany Navarové, které hrává společně s Adamem Kubátem, a tuhle kvalitu se daří na *Holobytu* "prodat". Kapela tu neexhibuje a slouží písničkářům, což je velmi patrné v skvělých pomalejších kusech jako jsou *Vidličky* a *nože* nebo *Mravenci*, za pozornost stojí výběr hostů - Bharata Rajnošek i Mário Bihári dodávají písním další barvy.

Holobyt je výjimečná deska v kontextu aktuální české muziky, Martina Trchová konečně ukázala, co všechno v ní je, že je skvělá autorka, interpretka, i hotová osobnost, která desku umí dotáhnout do konce, včetně obalu. Navíc je album přístupné všem, kteří mají rádi chytré a hezké písně. Přejme tedy *Holobytu*, ať je doma ve squatech i prvorepublikových vilách na luxusních předměstích. Tam všude se tyhle krásné písně v jazz/folk/popových kabátcích bezesporu hodí.